

[Indenrigsministeren.]

jeg derfor anset det for nødvendigt, at de gældende ekstraordinære Regler forlænges for et Aar.

Det foreliggende Lovforslag svarer i det væsentlige til Bestemmelserne i Loven af 31. Marts 1941. Paa Grundlag af de Erfaringer, der er indhøstet i Lovens Gyldighedstid, er der dog foreslaaet nogle Ændringer, for hvilke der er gjort Rede i Lovforslagets Bemærkninger. Blandt disse Ændringer skal jeg særlig henlede Opmærksomheden paa, at der i § 4 er foreslaaet en Bestemmelse om Bødestraf for Overtrædelse af Lovens Forbud mod Genudlejning paa mere byrdefulde Vilkaar end dem, der gjaldt i det forrige Lejemaal.

Ny er endvidere Forslagets § 4, Stk. 3, om Adgang til i visse Tilfælde med Kommunalbestyrelsens Godkendelse at tilbageføre en nedsat Husleje til den Leje, der var gældende den 1. September 1939. Jeg skal til denne Bestemmelse bemærke, at Ministeriets Opmærksomhed er blevet henledet paa, at Ejere af Ejendomme i Kvarterer, der har været betragtet som særlig udsat for Krigsfare, har set sig nødsaget til at nedsætte Lejen for at hindre Fraflytning eller for at muliggøre Genudlejning af ledigblevne Lejligheder. I bestaaende Lejemaal er der i Almindelighed ikke Mulighed for i saadanne Tilfælde at tilbageføre Lejen til det tidligere Niveau. Da Hovedformaalet med den midlertidige Huslejevoldgivning er at hindre en Forhøjelse af det før Krigen gældende Huslejeniveau, kan der formentlig ikke være større Betænkelighed ved at aabne Mulighed for i saadanne særlige Tilfælde at tilbageføre Lejen til det den 1. September 1939 gældende Beløb.

Bestemmelsen i § 5 hjemler Ejeren uvidet Adgang til at opsigse uheldige Elementer blandt Lejerne derved, at der foreslaas skabt Mulighed for at opsigse Lejere, der ved egen eller deres Husstands Optraeden eller Forhold er til Ulempe for Ejendommen eller dens Beboere. Til denne Bestemmelse skal jeg bemærke, at det ikke er Hensigten, at den skal kunne benyttes til at opsigse Familier, fordi de har Børn, naar de i øvrigt ikke giver Grund til berettiget Klage.

Som en ny Bestemmelse maa jeg ogsaa fremhæve Forslagets § 16. Denne Bestemmelse skyldes, at Ministeriets Opmærk-

somhed fra forskellig Side er blevet henledet paa, at der endog i Kommuner med Boligmangel kan forekomme Tilfælde, hvor Ejeren af Beboelseslejligheder af en eller anden Grund ikke ønsker at udleje. Jeg har ment, at der i saadanne Tilfælde bør være Adgang til at paalægge Ejeren at udleje den paagældende Lejlighed, eventuelt til Kommunen. Den foreslaaede Bestemmelse herom har i øvrigt sit Forbillede i § 18 i Lov Nr. 401 af 30. Juli 1918 om Fastsættelse af Husleje.

Ifølge den gældende Lov er Lejemaal i Huse med 2 Lejligheder, hvoraf Ejeren bebor den ene, undtaget fra den lovhjemlede Uopsigelighed og fra Forbudet imod Genudlejning paa mere byrdefulde Vilkaar end i det forrige Lejemaal. Da denne Boligform er ret udbredt, særlig uden for Hovedstaden, er Frihed paa Lejeomraadet for disse Ejendomme ikke uden Betænkelighed, og jeg har derfor ment, at ogsaa disse Lejemaal bør undergives de i Lovens §§ 2 og 4 indeholdte Bestemmelser, der tilsigter at modvirke Lejeforhøjelser. Paa Grund af den nære Berøring, der bestaar mellem Ejere og Lejer i saadanne Lejemaal, bør Lejemaalene derimod efter mit Skøn ikke inddrages under den lovhjemlede Uopsigelighed.

Med Hensyn til de særlige Regler om Betaling for Opvarmningen gør jeg opmærksom paa, at Ejeren i de Lejemaal, hvor Varmebidraget enten er fastsat til et bestemt Beløb eller er indbefattet i Lejen, efter de hidtidige Regler selv har maattet bære en vis Del af Prisstigningen paa Brændsel. Denne Ejerens Andel blev ved Loven af 1941 fastsat til 10 pCt. Motiveringen herfor var navnlig, at i disse Lejemaal maatte Udlejeren, der havde Fordelen af et Fald i Brændselsprisen, være forberedt paa selv at maatte bære en vis Del af Udgiften ved højere Brændselspriser. Man kan imidlertid antagelig regne med, at der indtil videre ikke er større Mulighed for et væsentligt Fald i Brændselsprisen, og det forekommer derfor mindre rimeligt at opretholde Regelen om, at Udlejeren selv skal bære en vis Del af Prisstigningen. Som Lovforslagets §§ 7 og 9 er affattet, er han fritaget derfor.

For at fremme Opsætning af Varmemaalere — en Foranstaltning, der ikke blot er i Lejernes Interesse, men tillige af stor samfundsmæssig Betydning under de herskende Brændselsforhold — er der i